

CAPUT XXIV.

De Sententia.

§. 270.

Judices, ut Lites, quantum fieri possit, celeriter expediantur, curare debent, easque per sententiam definire.

§. 271.

In quavis sententia omnes Litis Confores, ac participes ita exprimendi, ac nominandi sunt, quemadmodum in scripturis causæ a se signatis, vel in mandatis a se editis subscripti erunt; vel si verbalis fuerit processus, quemadmodum in contradictorio sive ipsi, sive per Procuratorem comparuerint, ita quidem, ne postea dubium, an quis in sententia comprehensus sit, nec ne? oriri possit, societates tamen mercatorias publico negotiatorum albo inscriptas ea nuncupatione, quam profiteantur, & quæ inscripta sit, exhiberi sufficiat, post nomina partium punctum
seu

seu objectum litis in sententia clare, ac definite explicetur, ipsa vero sententia partium petitioni consentanea, & perspicue itidem atque plane concepta esse debet, in eadem tamen de rationibus, quæ Judicem ad sic, & non aliter judicandum permoverint, mentio facienda non est.

§. 272.

Si cui litigantium per sententiam aliquid Litis expediendæ causæ e. g. probatio, juramentum, vel aliud ejusmodi injungetur, Judex terminum intra quem secundum ordinem hunc judicarium procedendum erit, uti & damnum, vel praejudicium secus a parte subeundum in sententia exprimito.

§. 273.

Sententiæ Partibus neque in judicio prælegendæ, neque publicandæ sunt, sed postquam latæ fuerint, a judice Partibus, vel earum procuratoribus ad manus transmitti debent. Hæc vero intimatio omnibus partibus, in loco judicii, vel ipsismet præsentibus, vel

Advo-

Advocatis provisus eodem die facienda, tunc vero, & si ambæ Partes, vel alterutra earum a loco Judicii distent, ita instituenda est, ut intimatio succumbenti prius saltem, quam victori fiat.

§. 274.

Super quavis Sententia, a qua ad superius Judicium provocari potest, Judex una cum Sententia parti quoque rationes judicati intimare debet, quin ad eas extradendas partium petitio exigatur. In his rationibus Sententiæ particulares opiniones, quæ in Causæ deliberatione forte prolatae fuerint, edendæ non sunt.

CAPUT XXV.

De Appellatione, Revisione, & querela nullitatis.

§. 275.

Quicumque se per Sententiam gravatum esse arbitrabitur, huic ab ea intra dies 14.
a die